

Entrevista Màrius Serra Mostra en la seva darrera novel·la les contradiccions entre una arcàdia turisticada, Hawaii, i la seva contra, les teràpies alternatives

“Em vaig quedar fascinat per la figura de Cook”

Valèria Gaillard
BARCELONA

La culpa de tot la tenen Magnum i Higgins”, diu somrient Màrius Serra. L'escriptor, enigmista i verbivòr únic en el seu gènere, trasllada el lector al bell mig del Pacífic en la seva darrera novel·la, *Res no és perfecte a Hawaii* (Proa). El títol dona pistes: efectivament, les illes de platja de sorra blanca, amb cocoters i palmeres, són paradisiàques, però al darrere s'hi amaguen realitats no tan formoses. Això ho va comprovar el mateix Serra, que va viatjar a aquelles latituds el 2005 (amb ganes de fer un viatge sonat amb el seu fill) i de seguida va pensar en escriure una novel·la. Després hi va tornar el 2014 amb el bolígraf i la llibreta a la mà. En la novel·la hi conflueixen diverses trames: un periodista que investiga un atemptat al Memorial Cook, una família catalana de vacances amb un pare una mica tòrrid, i la història de la mort del capità James Cook.

Què li va fascinar de Cook?

L'episodi de la seva mort representa un xoc de civilitzacions, i alhora marca una paradoxa entre un relat oficialista, que defensa que el capità va morir fent de mitjancer entre els seus homes i els indígenes per un malentès, i el que mostra un quadre que va sortir a la llum el 2006 i que presenta el capità disparant als indígenes. Em vaig quedar fascinat per la seva figura i aquí va néixer el germen de la novel·la.

Parli'm de Tom Rodley, aquest periodista que treballa per a 'Wifi News'.

El nom és un homenatge a Tom Sharpe, que va morir mentre

Màrius Serra, fa uns dies a Barcelona ■ JOSEP LOSADA

escribia el llibre. Volia agafar un personatge que en la seva recerca del pare, desaparegut de manera enigmàtica quan ell tenia 7 anys, fes un camí paral·lel a un fet social molt relacionat amb la corrupció urbanística, la turisticació de l'illa, el món neoliberal extrem que es viu en certs indrets, i el seu reflux, que són totes les teràpies alternatives, la hulateràpia, i la venda d'altres paradisos artificials. Aquesta experiència es respira molt a Hawaii, perquè tens els dos pols, Waikiki, el surf i els *pūjos* màxims, però també els alternatius màxims, que van a l'illa dels volcans i allà consumeixen aquests tipus de teràpies inspirades en l'antiga espiritualitat hawaiana.

Existeix la hulateràpia?

No existeix, però qualsevol dia algú se la inventarà. L'hula és una dansa que, turisticada, és com un *tablaó*, però en realitat és la transmissió cultural polinèsia. És una oració cantada i ballada, i cada moviment té un sentit. M'interessava veure com es perverteix un fet cultural d'arrel tan antiga i particular, i es fa en un doble sentit: per una banda turisticant-la i, per tant, banalitzant-la, però també des d'una òptica contra cultural, generant un discurs terapèutic de benestar emocional que em provoca el mateix escepticisme que l'altra, i les dues són invencions de l'home blanc.

Que va arribar a Hawaii el 1779 amb la nau Resolution...

i aquests creuen literalment que és el déu. Tot són ofrenes, i els mariners van bojós amb les dones perquè se'ls ofereixen. I així s'hi estan un mes. Quan tornen, perquè tenen un problema amb la nau, resulta que ja no és l'època del déu de l'abundància, sinó del de la guerra. Aquí hi ha un seguit de malentesos que no han estat esclarits, perquè existeixen molts relats contradictoris entre ells.

La qüestió és que els indígenes van matar el capità Cook.

Aquesta mort és el malentès que després es desenvolupa en molts altres àmbits del nostre món contemporani. Per això m'invento els nous déus d'avui, que són els mediàtics, amb una estrella de cinema, la Laka Turner, que és una europea immigrant, o bé el governador Thomas Cook, el promotor d'una operació urbanística, i que està vinculat amb el senyor Puig, un personatge inspirat directament en el Millet; és un mafiós de baixa estofa que respon a una figura que en el pujolisme vam conèixer bé. Aquest vincle és a canvi de donar a un nord americà el que no té: sensació de prestigi social quan ve a Europa, una llotja al Palau, al Camp Nou, etc.

El projecte urbanísticocultural del governador en recorda un de barceloní...

El Fòrum. El poder econòmic necessita ornaments i pretextos culturals per legitimar-se. La part de la sàtira és agafar el Wells Epoch, un hotel pare temàtic, amb la gent disfressada d'època, tant de britànics com d'indígenes, per donar-li ambientació, però, a més, això ja és Tarragona Romana! Però sí, sí, tot plegat podria passar aquí, a Eivissa, o a Marina d'Or! ■

El reflux del món liberal extrem són les teràpies alternatives, altres paradisos artificials

El més fascinant de l'arribada del capità Cook a Hawaii és que és dels últims exemples de xoc de civilitzacions. Segons el relat del tabú, la religió indígena, és l'any del déu de l'abundància, Lono. Cook arriba pel lloc on van a celebrar-ho els indígenes,